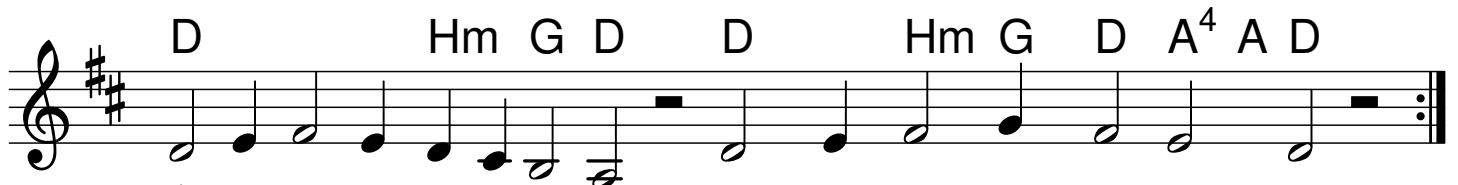

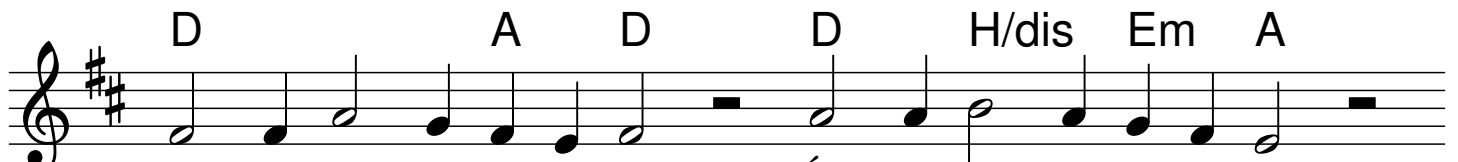
Ó, Isten, ki a törődött szívet

szöveg: Nagy I., Debrecen, 1806
akkordok: koralkonyv.hu

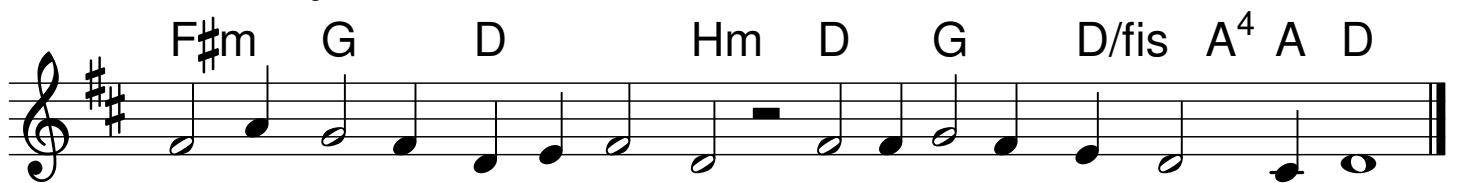
dallam: L. Bourgeois, Genf, 1551
(42. zsoltár)

1. Ó, Isten, ki a törődött Szí - vet meg nem u - tá - lod,
Sőt a bá-natból ej-tődött Köny-nye-ke-t megszámlá - lod.

Ked - vel-jed ér-zé-si-met És el-mél - ke-dé-simet,

Melyek szívemben támadnak Ha-lálán te szent Fi - adnak.

2. Mint sír a kertben magában, Mint küszködik a harccal, ∴: Mely a sötét éjszakában A földre ejti arccal, Hol kínjait lelkében Érezvén és testében Vércseppel verejtékeznek, Elalél és csüggedeznek.

3. De új erőt vesz magának, Lelkét megbátorítja, ∴: Mint a vitéz, ha harcának Kezdeté tántorítja. Az eláruló csókra Önként megy a kínokra A fegyverekbe öltözött Vérengző kísérek között.

4. A bíró, bár elismeri, Hogy ő vétkét nem látja, ∴: Elereszteni nem meri, Ostor alá bocsátja. Látja a nép véresen, Nincs szíve, mely megessen, Fakad ily gyilkos lármára: Feszítsd fel a keresztfára!

5. Függen már a fán kiterjesztett Kezekkel felszegezve, ∴: A föld testéből eresztett Vérrel van belfedezve. Elalélván végtére A kínok érzésére, Meghal, Atyjához sóhajtván, Fejét keresztjére hajtván.

6. Ó, kínok közt elenyészett Megváltóm a keresztfán! ∴: Téged az egész természet Búslakodva sirat s szán. Reng a föld alkotmánya, A holtakat is kiadja; A fényes nap is bújába, Borul sötét éjszakába.

7. Elhal énbennem is a szív Ez iszonyú látásra, ∴: Bánatba merült lelkem hív Bűneimért sírásra, Mert tudom, hogy helyettem, Ki sokképpen vétettem, Szenvedéd a vereséget, Mely így vet éltednek véget.

8. Bízom más részről, mert a hit Hogy értem ontottál vért, ∴: Rettegésemben megnyihát, Tudván, hogy érdemedért Részeltetem az égben Ama nagy dicsőségben, Hol te, ki értem szenvedtél, Örök méltóságot vettél.

Engraved by LilyPond – Soli Deo Gloria!